

Список використаних джерел

1. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 № 2341-III. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>.
2. Чайка О. В. Поняття злочину ненадання допомоги та його об'єктивна сторона / О. В. Чайка // Адвокат. – 2009. - № 5. – С. 31-35.
3. Сташис В. В. Кримінальне право України. Загальна частина. Підручник для студентів вищих навчальних закладів 4 вид. перероб. та доп. / В.В. Сташис, В.Я. Тацій. – Харків : Право, 2010. –456 с.
4. Скулиш Є. Д., Нежурбіда С. І. Щодо визначення поняття злочину / Є. Д. Скулиш, Є. Д. Нежурбіда // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). – 2014. - № 1. – С. 103-107.
5. Навчальні матеріали (онлайн). Кримінальне право. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/18301025/pravo/ponyattya_zlochynu_yogo_oznaki_kriminalnim_pravom_ukrayini
6. Галушко Б. С. Поняття злочину в кримінальному праві України / Б. С. Галушко // Актуальні проблеми держави і права. – 2012. – Вип. 68. – С. 591-597.

Старжинський Т.

*студент IV курсу юридичного факультету
Тернопільського національного
економічного університету
Науковий керівник: к. ю. н., доцент кафедри
кримінального права та процесу Чудик Н.О.*

НЕЗАКОННА ПРАЦЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ В КОЛОНІЯХ ТА СІЗО

Вважається, що праця для засуджених є процесом який дозволяє таким особам скоротати час, зосередитися на певній діяльності, вдосконалити набуті ним навички у певній праці. Крім того для них згідно закону забезпечуються умови праці, заробіток, та певні компенсації.

Відповідно до закону, засуджені до позбавлення волі мають право працювати та залучаються до суспільно корисної праці у місцях і на роботах, визначених адміністрацією колонії, з урахуванням наявних виробничих потужностей, зважаючи при цьому на стать, вік, працездатність, стан здоров'я і спеціальність.

Засуджені залучаються до оплачуваної праці, як правило, на підприємствах, у майстернях колоній, а також на державних або інших форм власності підприємствах за строковим трудовим договором, що укладається між засудженим і виправною колонією (слідчим ізолятором), за умови забезпечення їх належної охорони та ізоляції.

Засуджені можуть залучатися без оплати праці лише до робіт з благоустрою колоній і прилеглих до них територій, а також поліпшення житлово-побутових умов засуджених або до допоміжних робіт із забезпечення колоній продовольством.[1]

Все це здається звичним та корисним і немає ніякої дискримінації , «рабської праці», «розборок» між працівниками та засудженими , але не все так здається одразу.

Основна проблема яка присутня сьогодні в колоніях та сізо це так званий «тіньовий тюремний бізнес» . В якому використовують засуджених, як дешеву робочу силу , або як зазначають самі засудженні «рабів». Сьогодні виправні колонії, виготовляють досить великий обсяг товарів, які направляють як на внутрішній так і на зовнішній ринок збуту. Такими товарами є : металеві та дерев'яні конструкції , продукти пластикового виробництва , тканинне виробництво (військова форма , шкільні рюкзаки , постіль , тощо), та певні продукти які використовуються в харчуванні (приправи , рибні продукції).

Проблема здійснення таких робіт є незаконна праця при їхньому виготовленні та здійснення контрабанди для збуту товару.

Незаконну працю можна поділити на певні пункти: Умови праці, заробіток та покарання.

Умови праці. Умови праці в кожній колонії чи СІЗО різні , але не в кращу сторону. Все залежить від товару, його обсягу і кількості виготовлення за добу. Законодавець чітко прописав : « Для осіб, які відбувають покарання у виді позбавлення волі, робочий тиждень не може перевищувати норму тривалості робочого часу, встановленого законодавством про працю» але адміністрація колоній на це не зважає.

Виробничі потужності застосовують по різному, засуджених заставляють працювати по дві зміни , це близько 16 -18 годин на добу. Праця у вихідні дні чи святкові залежить від «команди» адміністрації здебільшого неділя це повний робочий день. Техніка безпеки це невідоме явище в колоніях. Коли засудженні, які працюють із небезпечними матеріалами залишаються без кінцівок, з травмами, опіками, зазвичай це норма.

Антисанітарія звичайне явище у приміщеннях виготовлення або зберігання товарів. Виробництво здійснюється без медичних книжок, крім того вільно працюють особи які є хворими на туберкульоз відкритої форми , особи із ВІЛ захворюванням та гепатитом. Виготовляють їх не по одинокі особи , а цілі групи таких засуджених.

Заробіток. Праця осіб, засуджених до позбавлення волі, оплачується відповідно до її кількості і якості. У виправних колоніях на особовий рахунок засуджених, які залучаються до суспільно корисної оплачуваної праці, зараховується незалежно від усіх відрахувань не менш як п'ятдесят відсотків нарахованого їм місячного заробітку.[1]

Адміністрації колоній стверджують, що середній заробіток за місяць одного засудженого незалежно від виду праці складає близько 500 грн. на масштабних роботах зарплата більша, становить 1000-1200 грн. на місяць.

На сьогодні лише лінивий працівник адміністрації не заробляє на засуджених. Як саме це відбувається , досить просто, не виплачується заробіток засудженим взагалі. Тобто вони можуть працювати декілька місяців, а заробити лише 100 – 200 грн. в кращому випадку. Їхня зарплата це пакет чаю , та пачка сигарет і масло або взагалі безоплатна праця . Йдеться про тотальне збагачення працівників адміністрації, за кошти які зароблені засудженими.

Покарання. Засудженні, які не погоджуються із адміністрацією проявляють протест.Адміністрація діє за принципом «батога і пряника» але без самого

пряника. Існує досить багато методів, способів які застосовує адміністрація, для «мотивації» засуджених працювати. Це різні способи побиття, катування, мордування, які майже не залишають слідів на тілі. Такі методи створюють страх, засуджений стає закритим для спілкування, боїться розказати правду, тому що знає що йому доведеться пережити. Після таких знущань засуджені мовчки виконують всю важку працю за мізерні гроші.

Незаконна праця, яка існує в колоніях процвітає, завдяки діям журналістів, правозахисників, адвокатів, юристів, які доводять про такі умови існування засуджених, правоохоронні органи відкривають кримінальні провадження, щодо такої діяльності. Це дає змогу звільнити засуджених від рабської праці, створює можливість на гідну працю, оплату, та ставлення.

Незаконна праця, створює умови для контрабанди товарів, які поширюються не тільки в Україні але і в Європі. Органам юстиції потрібно детально вивчати усі проблеми пенітенціарної служби, виявляти та запобігати злочинам з боку адміністрації, забезпечити засуджених усіма правами та обов'язками згідно законодавства щодо умов праці.

Список використаних джерел

1. Кримінально-виконавчий кодекс України від 07.04.2017.
2. Кримінально-виконавче право України (Загальна та Особлива частини): Навчальний посібник / За редакцією О.М. Джужи. – К.: Юрін-ком Інтер, 2002. 2. Кримінально-виконавчий Кодекс України. – Х., 2003.
3. Кримінально-виконавче право України: Підручник для студентів юридичних спеціальностей вищих навчальних закладів / За редакцією В.М. Трубнікова. – Х.: Право, 2001.

*Бежанідзе М.
магістр юридического факультета
Батумского государственного
университета им. Шота Руставели
Научный руководитель: профессор Адам Махарадзе*

ТЕОРИИ О ЦЕЛЯХ НАКАЗАНИЯ

Введение. Исключительное значение в жизни общества и государства как в прошлом¹, так и в настоящем² имело понятие наказания и целей наказания.

Наказание, как одно из понятий уголовного права, менее разработано в уголовном праве. В Уголовный кодекс Грузии не содержит определение понятия наказания.

В Уголовном кодексе Грузии даны цели наказания. Для того чтобы создать полную картину о понятии наказания, необходимо рассмотреть цели наказания. Вместе с этим, необходимо выяснить на каком теоретико-догматическом направлении основываются существующие в Уголовном кодексе Грузии цели наказания. Именно по следам теоретико-догматических подходов лучше выявляется тот фундамент, при помощи которого можно определить понятие и цели наказания

¹А. Вачишвили. Наказание и меры социальной защиты. Тб., 1960(на груз. яз.)

²М. Турава. Уголовное право. Общая часть. Изд-во „Меридиани“, Тб., 2013.,(на груз. яз.)